

[Brusvang.]

lidt flere organiserede på samme arbejdsplads. Det synes vi ikke er rigtigt; det er en form for tvang, som vi må vende os imod.

Men der findes jo også andre former for eksklusivaftaler. Der findes arbejdspladser, hvor der kun er nogle ganske få uorganiserede tilbage, og hvor det også kan være i arbejdsgiverens interesse at få fjernet den uro, der kan være knyttet til, at nogle enkelte på en arbejdsplads ikke er organiseret. I sådanne tilfælde finder vi at det er rimeligt, at der træffes en aftale imellem arbejdsgiveren og vedkommende organisation om, at på den pågældende arbejdsplads vil han kun beskæftige folk, der er organiseret. Der er altså tilfælde, hvor det efter vor opfattelse er rimeligt, og der er tilfælde, hvor det ikke er rimeligt.

Det er mit indtryk, at de forhandlinger, der blev ført imellem partierne, inden vi fik denne sag for i salen igen, ikke blev ført til ende. Jeg må sådan sige med hensyn til det oplæg, som CD kom med — CD var jo ikke med i selve dette udvalg, så vi må altså nøjes med de forhandlinger, vi havde i korridorerne — eller den reaktion, der kom fra CD, hvor vi pegede på, hvilke aftaler vi fandt rimelige, og hvilke vi fandt mindre rimelige, at jeg ikke har indtryk af, at man har gjort noget forsøg på at finde en formulering, der dækkede en sådan situation.

Derfor må jeg sige, at da det fremsatte forslag er for vidtgående, kan vi altså ikke stemme for det. Men da vi har meget sympati for en væsentlig del af det, vil vi heller ikke stemme imod det, men vil afholde os fra at stemme.

Kurt Hansen (VS):

VS har både i betænkningen og i mange andre forskellige sammenhænge givet klart udtryk for, hvad vores opfattelse er i forbindelse med eksklusivaftaler. Vi vil på det kraftigste gå imod dette forslag og vil også være med til at arbejde for at udvide mulighederne for, at der bliver indgået eksklusivaftaler på arbejdsmarkedet.

Det forslag, som ligger her, kan jeg kun vurdere på den måde, at det udspringer af de borgerlige partiers forsøg på at markere en profil udadtil i befolkningen under dække af at være den personlige friheds rigtige for-

svarere. Det er jo rent faktisk det, man forsøger at give det ud som. Men hvad kommer der ud af det, hvis et sådant forslag bliver gennemført? Det vil jo i stor udstrækning betvirke en støtte til de alt for mange piratvirksomheder, som vi allerede kender så udmærket. Det vil være en støtte til skruebrækkeriet, og det vil være en støtte til den underbetaling og udbytning, som finder sted på arbejdspladserne.

Vi mener helt klart, at der er noget rigtigt i det, bl. a. hr. Henning Philipsen var inde på i forbindelse med den aktion, som havde fundet sted på de forskellige sygehuse på Fyn her sidste år. Hvis man havde haft adgang til at indgå eksklusivbestemmelser, så havde det ikke været muligt. I dette tilfælde var det det radikale venstre, som faktisk med kyshånd greb den mulighed, der var for at indlede et yderligere felttog mod arbejderklassen, ved at fremsætte det forslag, som går på begrænsningen i aktionsrettighederne, og det er selvfølgelig den første sten, der er lagt her til at udvide den tvungne voldgift til en lang, lang række andre områder.

Det er blevet sagt fra hr. Jens Møllers side, at det var et forsvar for den enkelte. Men det, det er et forsvar for og en støtte til, det er jo reelt at støtte de muligheder, der går på at splitte folk op på arbejdspladserne så meget, som det overhovedet er muligt. Jeg synes, det var rimeligt, hvis de borgerlige partier ville sige det, for det er det, der er den indre dynamik i de mange forslag, der er lagt frem på dette område. I stedet for at dække det ind under såkaldt personlig frihed og mange andre pseudobegreber i denne sammenhæng mener jeg, at man må stå frem og sige, at det er et forsøg på at splitte arbejderklassen op. Det er hverken mere eller mindre.

Jeg skal ikke sige ret meget mere, blot at vi på det kraftigste vil indstille dette forslag til forkastelse, som det fremgår af betænkningen, og at vi vil være med til at bekæmpe de lignende forslag, der ligger her, som de borgerlige partier åbenbart ikke har kunnet blive enige om at fremsætte i fællesskab. Det hilser vi med tilfredshed, men det har naturligvis også noget at gøre med, at man nu kappes om vælgernes gunst på dette område.